

**Besluit van Gedeputeerde Staten
van Limburg**

Omgevingsvergunning

ambtshalve wijziging

Componenta B.V. te Heerlen

Besluit 2011-0653 d.d. 13 december 2011

VERZONDEN 19 DEC. 2011

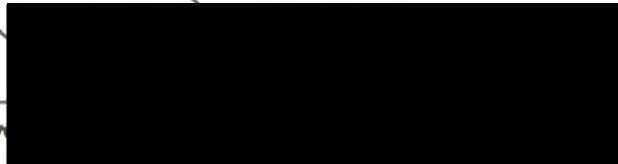
1. Besluit

Gedeputeerde Staten hebben op 14 december 2004 aan Componenta B.V. te Heerlen een omgevingsvergunning met kenmerk 2004/28692 verleend voor de inrichting gelegen aan De Koumen 2 te Heerlen.

Gedeputeerde Staten besluiten, gelet op artikel 2.31 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), deze omgevingsvergunning ambtshalve als volgt te wijzigen:

De vergunningsvoorwaarden E.1, E.2, E.3, E.4 en E.5 van de aan Componenta B.V. verleende revisievergunning te vervangen door nieuwe voorschriften E.1 en E.2 ter voorkoming van geuroverlast.

Gedeputeerde Staten van Limburg

De besluitvormingsprocedure is uitgevoerd overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.15 jo. 3.10 van de Wabo.

Een afschrift van dit besluit is verzonden aan:

- vergunninghouder, zijnde Componenta B.V., de Koumen 2, 6433 KD Hoensbroek;
- gemachtigde namens Componenta B.V., FME CWM Advocaten, Postbus 190, 2700 AD Zoetermeer;
- het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Heerlen;
- VROM-Inspectie Regio Zuid, Postbus 850, 5600 AW Eindhoven;
- Degenen die zienswijzen hebben ingebracht tegen het ontwerp:

- [redacted] len;
- [redacted]
- [redacted] roek;
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]

Beroep

Belanghebbenden die zienswijzen over het ontwerpbesluit heeft ingediend, belanghebbenden aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingediend, belanghebbenden die willen opkomen tegen de wijzigingen die bij het nemen van het besluit ten opzichte van het ontwerp zijn aangebracht en adviseurs die gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheid advies uit te brengen over het ontwerpbesluit, kunnen tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Rechtbank, sector Bestuursrecht, van het arrondissement Maastricht. Het beroepschrift moet binnen een termijn van zes weken worden ingediend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet ten minste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de datum;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
- d. de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:

Rechtbank Maastricht
sector bestuursrecht
Postbus 1988
6201 BZ Maastricht

Voor meer informatie verwijzen wij u naar de internetpagina van de Rechtbank Maastricht, www.rechtspraak.nl. Selecteer bij '-kies een gerechtelijke instantie-', 'Rechtbank Maastricht'. Klik op 'ok'.

U kunt ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Het indienen van een beroepschrift heeft geen schorsende werking. Als u een beroepschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening indienen bij de Voorzieningenrechter van de Rechtbank, sector Bestuursrecht, van het arrondissement Maastricht, Postbus 1988, 6201 BZ Maastricht.

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag, volgend op de beroepstermijn van 6 weken.

Indien binnen de beroepstermijn tegen het besluit bij de Voorzieningenrechter een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, treedt het besluit niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

2. Procedure

2.1. Huidige vergunnings situatie

Op 14 december 2004, kenmerk 2004/28692 hebben wij aan Componenta B.V. een vergunning ingevolge artikel 8.4 van de Wet milieubeheer verleend voor een inrichting voor het smelten en gieten van metalen (ijzer), gelegen aan de Koumen 2 te Hoensbroek.

Daarnaast hebben wij voor de inrichting de volgende veranderingsvergunningen verleend:

- Op 22 mei 2007, kenmerk 2006/19824 is een veranderingsvergunning verleend voor procestechnische wijzigingen, het uitbreiden van de werktijden en het aanpassen van een enkele milieuvergunningsvoorschriften.

Tevens hebben wij van de aanvrager de volgende meldingen op grond van artikel 8.19 van de Wm ontvangen:

- Op 11 januari 2006, kenmerk 2005/58866 is een melding geaccepteerd voor het splitsen van 2 afgasstromen bij de Furaan;
- Op 20 november 2008, kenmerk 2008/44916 is een melding geaccepteerd voor het verplaatsen van de zuurstof- en stikstofopslag en het plaatsen van een werkvoorraad isopropylalcohol.

De vigerende vergunning is sinds 1 oktober 2010 aan te merken als een omgevingsvergunning op grond van artikel 1.2 van de invoeringswet Wabo.

Daarnaast hebben wij voor de inrichting de volgende milieuneutrale veranderingsvergunningen verleend:

- Het verhogen van de afzuigcapaciteit van de dompelinrichting Furaan en de dompelinrichting HWS, gedateerd 27 januari 2011, met kenmerk 2010-0016.

2.2. Procedure

Deze ambtshalve wijziging van de voorschriften is, overeenkomstig artikel 3.15 derde lid Wabo, voorbereid met de uitgebreide voorbereidingsprocedure als beschreven in paragraaf 3.3 van de Wabo.

2.3. Zienswijzen

Van 14 september 2011 tot en met 25 oktober 2011 heeft de aanvraag en het ontwerp van het besluit ter inzage gelegen en is eenieder in de gelegenheid gesteld om zienswijzen naar voren te brengen. Van deze gelegenheid is gebruik gemaakt door:

- a. [Redacted]
- [Redacted]
- [Redacted]
- [Redacted]
- [Redacted]

- 9.

7

3. Tussen 2004 en heden heeft Componenta niet stil gezeten. Naast onderzoek heeft het bedrijf meer dan € 600.000,00 geïnvesteerd in geurreductie maatregelen. Dat betreft de schoorsteen verhoging bij de koeltrommel en de plaatsing van een tweede afzuiging bij de giet- en koelhal furan. Bovendien is Componenta gedurende de afgelopen jaren door gegaan met het zoeken naar milieuvriendelijkere grond- en hulpstoffen. Inmiddels wordt bij voorbeeld tegen hogere kosten een nieuwe, duurdere grondstof ingezet, te weten Envibond, die ook tot aanmerkelijke geurreductie heeft geleid.
4. Waar de provincie in de overwegingen bij de ontwerp-vergunning alleen het aantal van 440 geurklachten uit 2005 noemt, gaat het om verouderde gegevens. Het aantal geurklachten ligt de laatste jaren onder de 100. Verzocht wordt het aanmerkelijk teruglopende klachtenpatroon ook te vermelden en daarmee bij uw verdere besluitvorming rekening te houden.
5. Componenta is van oordeel dat -in lijn met het gevoerde overleg- eenvoudig volstaan had kunnen worden met een brief met de bevestiging van de afspraak dat een hernieuwd geurreductieplan 2011 zal worden ingediend voor 31 maart 2012.
6. Aangezien de provincie inmiddels de ontwerp-vergunning ter inzage heeft gelegd, kan het bedrijf niet anders dan daarop schriftelijk reageren. Tegen de voorgestelde wijziging van de vergunningsvoorschriften inzake geur heeft het bedrijf ernstige bedenkingen. Allereerst betekent de norm 1,4 ou-e, in combinatie met de van het geldende meet- en rekendocument VROM 1994 afwijkende meet- en rekenmethode, per saldo een vergaande vermindering van de toegestane geurbelasting nabij de aaneengesloten woonbebouwing van omliggende wijken. Daarmee zal aan Componenta een 4 a 5 maal strengere geurnorm worden opgelegd. Tegen die aanscherping worden dezerzijds bezwaren gemaakt, in elk geval zolang niet vaststaat dat de kosten van de daartoe benodigde maatregelen en voorzieningen als bovennormale maatregelen volledig voor schadevergoeding in aanmerking komen. Terzijde zij in dit verband opgemerkt dat het eerdere rapport van de SAOZ daaromtrent als gedateerd en niet meer van toepassing op de actuele en toekomstige situatie wordt beschouwd.
7. Onbegrijpelijk en onaanvaardbaar is voorts de nieuwe plaats aanduiding van de meetpunten, te weten op meer dan 100 meter afstand van de emissiebronnen. Geurbeleid richt zich op geurgevoelige objecten; bestemming en verblijfsduur zijn daarbij relevant. Die geurgevoelige objecten liggen in westelijke richting op ca 300 meter en in oostelijke richting op ca 600 meter afstand. Tegen die nieuwe, ongemotiveerde en veel kortere afstandsnorm, die op haar beurt nog weer een ernstige verzwaring van de geurnorm betekent, wordt dan ook bezwaar gemaakt.
8. Bovendien is de termijnstelling in de ontwerp voorschriften onredelijk kort en ongemotiveerd. Het bedrijf spant zich in om het hernieuwde geur reductieplan nog dit jaar gereed te maken, doch kan niet uitsluiten dat de afronding daarvan, gelet op de nog op te stellen constructietekeningen, sterkteberekeningen, verspreidingspatronen en kostenramingen, toch nog wel het eerste kwartaal van 2012 zal worden. De provincie is daarmee bekend. De in de 3^e volzin van voorschrift E.1 genoemde termijn dient, teneinde overspannen verwachtingen te temperen, dan ook te worden gewijzigd in 31/03/2012. Vervolgens wordt als uitvoeringstermijn van maatregelen de datum van 31/12/2012 vast gelegd. Die datum is een slag in de lucht; de provincie slaat de stadia van beoordeling van het definitieve plan van aanpak, het acceptabele hinderniveau, de vaststelling van maatregelen, de beoordeling van best beschikbare technieken, de afweging van kosten en rendement, de bekostiging van de te vereisen maatregelen, de fasering, vergunningen en inspraak, alsmede de benodigde termijn voor de uitvoering gemakshalve over. De provincie Limburg probeert met de ontwerp-voorschriften te veel stappen in eens te zetten. Die aanpak van de provincie is niet

alleen gespeend van elke realiteitszin, maar moet ook als onzorgvuldig voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd worden aangemerkt.

9. Voorschrift E.2 betekent een afwijkende meet- en rekenmethode voor geur. Alleen al die wijziging brengt, zoals reeds gesteld, voor Componenta een aanscherping van de geurnormstelling mee met de factor 4 a 5. Daarenboven wordt de afstandsnorm verder aangescherpt. Zonder volledige financiële compensatie is die aanscherping voor het bedrijf niet aanvaardbaar. Zolang de provincie niet tenminste gelijktijdig met de wijziging van de geurvoorschriften besluit tot volledige schadevergoeding voor de kosten van deze bovennormale maatregelen, handelt zij jegens Componenta in strijd met het recht.
10. Voorschrift E.3 in zijn geheel ontmoet eveneens ernstige bedenkingen. Het bedrijf wordt in strijd met de gangbare jurisprudentie de verplichting opgelegd om geuronderzoek uit te voeren, indien er 20 of meer klachten zijn. Nog daargelaten het willekeurige criterium van 20 klachten, wordt daarmee de verantwoordelijkheid voor controle en handhaving verschoven van het bevoegd gezag naar het bedrijf. Het uitvoeren van een eenmalig geuronderzoek als zelfcontrole na invoering van de nodige maatregelen en voorzieningen is aanvaardbaar, het vereisen van een of meerdere controle en handhavingonderzoek(en) daarna op afroep van de provincie is evenwel niet aanvaardbaar.
11. Bezwaar bestaat ook tegen voorschrift E.3 onder c en d. Daarin wordt het bedrijf niet alleen de onderzoeksverplichting opgelegd naar de oorzaak van eventuele geurklachten en daartegen te nemen maatregelen. In dat voorschrift wordt ook meteen maar verder onderzoek vereist naar vermindering van de geurhinder dan wel naar verder gaande reductie van geuremissie. Blijkens de bepaling onder d zal dat nog weer tot nadere voorschriften, en daarmee bovennormale maatregelen en voorzieningen, kunnen leiden. Daarmee zou weer een nieuwe ronde met aanpassing en aanscherping van geurvoorschriften worden gestart, terwijl de voorafgaande ronde nog niet of nog maar nauwelijks en op een verkeerde wijze is gestart. Het bevoegde gezag zal duidelijk dienen te maken aan de omwonenden dat geur tot op zekere hoogte onvermijdelijk is in de omgeving van een ijzergieterij. Ergens ligt een optimum tussen kosten en effect, dat het bevoegd gezag nader zal moeten aangeven.
12. De benadering van de provincie dient in aansluiting bij de NeR en de zorgvuldigheid als volgt te zijn. Eerst dient het hernieuwde geurreductie plan te worden afgerond, ingediend en beoordeeld. Daarin zullen alle mogelijk te treffen maatregelen en voorziening worden genoemd, de daarbij te verwachten geurreducties en contouren, de geraamde kosten, de vraag of zij als best beschikbare middelen moeten worden aangemerkt, het bovennormale karakter daarvan, de fasering, de nog benodigde vergunningsprocedures en inspraak, de uitvoeringstermijn en het geuronderzoek achteraf ter zelf controle. Componenta tekent hierbij aan dat het plan van aanpak wordt opgesteld op verzoek van de provincie, teneinde te onderzoeken of en zo ja, op welke wijze en tegen welke kosten kan worden voldaan aan de wensen van de provinciale overheid. Vervolgens dient het bevoegd gezag het acceptabel hinderniveau vast te stellen voor de omliggend woonwijken. Parallel aan de op basis daarvan (ambtshalve) te overwegen ontwerpvoorschriften voor geurnormering, maatregelen en voorzieningen en zelfcontrole, dient de provincie zich een concreet beeld te vormen van de wijze waarop de maatregelen en voorzieningen zullen worden bekostigd. De Circulaire schadevergoedingen milieu dient daarbij leidraad te zijn. Aangezien het hier naar het oordeel van het bedrijf om bovennormale maatregelen gaat, die zullen leiden tot een onevenredig hoge last, dienen de kosten daarvan volledig door de overheid te worden gedragen. Die betaling dient te zijn verzekerd, voordat de definitieve wijziging van de vergunningsvoorschriften zal worden vastgesteld. Indien en voor zover het bevoegd gezag die schadeloosstelling niet tegelijk met de hernieuwde

ontwerp-voorschriften zal vaststellen, zal Componenta een daartoe strekkend verzoek indienen, nadat het plan van aanpak inzake geurreductie nader zal zijn uitgewerkt. In de voorliggende ontwerp-wijziging worden in strijd met de zorgvuldigheidseisen meteen maar de definitieve geurnorm, de implementatie van maatregelen en de einddatum opgelegd; bovendien wordt in het geheel niet gekeken naar de financiële kant van de zaak. Die aanpak is voor Componenta onaanvaardbaar, ook al omdat de financiering van de bovennormale maatregelen en voorzieningen niet zeker worden gesteld.

13. Om de bovengenoemde redenen, ieder voor zich en alle tezamen, verzoek ik Uw college primair om de bestreden ontwerp-beschikking terug te nemen, althans in elk geval vergaand te wijzigen. Volstaan dient in dit stadium te worden met een bevestiging van de indiening van het hernieuwde geurreductie plan dan wel met een aangepast voorschrift E.4 uit de vergunning 2004, inhoudende het vereisen van een hernieuwd geur reductieplan, zo spoedig mogelijk doch uiterlijk voor 31-03-2012.
14. Daarnaast verzoek ik Uw college om de betaling van een tegemoetkoming in de gemaakte proceskosten conform het Besluit proceskosten bestuurlijke voorprocedures.
15. Mag ik gaarne nader van U vernemen omtrent de goede ontvangst van deze zienswijze met bedenkingen, de eventueel door derden ingediende zienswijze(n), de verdere gang van zaken en behandeling van deze stukken en Uw verdere besluitvorming.
16. Mocht Uw besluit (2011-0135) tot niet intrekking van de omgevingsvergunning van Componenta voor de locatie Hoensbroek tot bezwaar en beroep dan wel het indienen van een verzoek om voorlopige voorziening leiden, dan vernemen wij dat gaarne zo spoedig mogelijk. In dat geval wenst Componenta als belanghebbende partij te worden betrokken.

Door b en c ingebrachte zienswijzen.

Deze kunnen als volgt worden weergegeven:

Appelanten dienen een zienswijze in tegen hierboven benoemde "Ontwerp wijziging omgevingvergunning" en daarin vastgestelde 50 tot 60 procent geurreductie verlaging, waaraan Componenta B.V nu en in de toekomst moet voldoen. Voor een deugdelijk "Ontwerp wijziging omgevingvergunning" ter motivering van de ruimtelijke onderbouwing is vereist, dat in ieder geval het juiste juridische kader had moeten worden gehanteerd. Dit betekent, dat de hieronder benoemde inhoud van de Wet Inzake de Luchtverontreiniging van 26 november 1970 in acht had moeten worden genomen. Wij in overweging genomen hebben dat het wenselijk is regelen te stellen in het belang van het voorkomen of beperken van luchtverontreinigingen. Het "Ontwerp wijziging omgevingvergunning" en dat ten grondslag moet liggen aan het voorkomen of beperken van ernstige luchtverontreinigingen in de omgeving van Componenta, zijn naar de mening van de appellant ondeugdelijk, althans onzorgvuldig en/of ongemotiveerd, omdat niet blijkt dat aan de regels die voortvloeien uit de hierboven genoemde wet- en regelgeving getoetst is. Althans van toetsing hieraan blijkt ook niet dat er een luchtkwaliteitsverbetering gaat ontstaan in vergelijking met de onderzoekresultaten zoals die zijn uitgevoerd in "Onderzoek naar geurproblematiek Componenta van oktober 2007 PRA Oudournet bv," en waarin grove overschrijdingen van grenswaarden zijn vastgesteld.

Hoofduitgangspunt moet zijn dat "Ontwerp wijziging omgevingvergunning" representatief moet zijn. De vooraf geschatte geurreductie factor, zoals die door Gedeputeerde Staten zijn vast gesteld, is gebaseerd op nat vinger werk. Een ontwerpbesluit mag slechts worden verleend, als het omschreven besluit niet strijdig is met het geheel van regels en voorschriften zoals die van overheidswege zijn vastgesteld in de

hierboven benoemde wet. Volgens die wet mag de waarde van de geuremissie factor niet meer als nul procent bedragen.

Onder verwijzing naar het genomen milieu actiebesluit van het Europees Parlement en de Raad is op 22 juli 2002 vastgesteld, dat het noodzakelijk is dat de verontreinigingen moeten verminderen tot niveaus waarbij de schadelijke gevolgen voor de menselijke gezondheid, met bijzondere aandacht voor gevoelige bevolkingsgroepen, en voor het milieu als geheel zo gering mogelijk moeten zijn. De blootstelling aan gezondheidsrisico's in de omgeving van Componenta is groot. De GGD is niet in staat de burgers professioneel te adviseren over de gezondheidsrisico's, die kunnen ontstaan.

Behalve dat het bevoegd gezag geen rekening heeft gehouden met bovengemelde punten, wens de appellant er op te wijzen dat Gedeputeerde Staten in het "Ontwerp wijziging omgevingvergunning" geen melding hebben gemaakt van de aanwezigheid van gezondheidsbedreigende koolwaterstofemissies. Geuremissies zijn voornamelijk een gevolg van de emissies van organische stoffen, waardoor er een evenredige relatie bestaat tussen de koolwaterstofemissies en de geuremissies, aldus het geuronderzoek van PRA Oudoumet bv oktober 2007.

Ondanks dat industriële lozingen van chemicaliën bij wet zijn verboden, stoot ijzergieterij Componenta op jaar basis 380 ton aan koolwaterstoffen uit in de omringde woon- en leefomgeving. Op basis van gegevens zoals die door het RIVM zijn vast gesteld, ligt die uitstoot 60% boven het landelijke gemiddelde.

Aangezien de geuremissies een gevolg is van de emissies van organische stoffen en koolwaterstoffen is het verstandig dat deze chemicaliën worden verbrand in speciale daarvoor ontwikkelde verbrandingsoven (incinerator). Hinderlijke geuren neutraliseren met etherische oliën zoals Component die wil toepassen in een complex milieuprobleem, is een schijnoplossing. Olie heeft geen effect op de vernietiging van de gezondheidbedreigende koolwaterstoffen. In de verbrandingsoven worden de koolwaterstoffen tot water en kooldioxide (spuitwatergas) geoxideerd. De overgebleven rookgassen worden daarna door een naverbrandingskamer gevoerd, waarna een volledige verbranding plaats vindt. Als een bedrijf kansen ziet om de restwarmte te benutten, ontvangt het hiervoor een Rijkssubsidie. Als het speculatieve en negatieve milieubeleid van de organisatie Componenta niet gebaseerd was geweest op winstbejag maar op het handelen zoals de milieuwet dat voorschrijft, dan hadden investeringen in de hiervoor benoemde verbrandingsoven zich door de jaren heen al heel lang terug verdient. Door de jarenlange ervaring plaatst EM GROUP BV, Postbus 1087,6160 BB Geleen gas, vloeistoffen en vaste stoffen verbrandingsovens die voldoen aan de normen zoals die door de overheid zijn vastgelegd.

Met verzoek om:

Omdat "Ontwerp wijziging omgevingvergunning" van Componenta, niet voldoet aan de wet en regelgeving en gebaseerd is op volstrekt achterhaalde milieudoelstellingen, moet het ontwerpbesluit ongegrond worden verklaard.

Inmiddels zijn we meer als tien jaar verder en is Gedeputeerde Staten van Limburg er tot nu toe niet in geslaagd, Componenta te dwingen een compromis te vinden voor het veiligstellen van het milieu en gezondheidsbelang van de omringde bewoners. Om die reden heeft niemand er meer belang bij, dat de organisatie Componenta nog langer blijft voort bestaan.

Hierop is door appellant b nog een aanvulling gedaan. Deze kan als volgt worden weergegeven:

Chemische stoffen kunnen op twee manieren gevaarlijk zijn voor de gezondheid van de omwonende burgers. Enerzijds is de blootstelling aan de directe toxiciteit van de inademingslucht gevaarlijk na opname door de huid of longen. Anderzijds kunnen de vaste en hinderlijke stofdeeltjes die in de woon- en leefomgeving van de Componenta neer dwarrelen doordringen tot de longen en daar verstopping, irritaties of zelfs kanker veroorzaken.

De GGD is daar en tegen niet meer in staat de burgers hierover te adviseren.

Tevens verzoekt appellant onder b. nog het volgende:

Een onafhankelijk onderzoek uit te voeren om zo duidelijkheid te verkrijgen over de vraag of Componenta is bevoordeeld bij de revisievergunning verlening d.d. 29 april 2004.

Door d t/m p ingebrachte zienswijzen

Deze kunnen als volgt inhoudelijk worden weergegeven:

a. Onduidelijke besluitvorming en motivering

Het ontwerpbesluit is een onduidelijk besluit. Het is voor de betrokkenen onduidelijk wat de nieuwe vergunning concreet moet bewerkstelligen en hoe Componenta dit moet gaan bereiken. De nieuw gestelde norm lijkt enigszins willekeurig gekozen en onderbouwing van de nieuwe norm ontbreekt. Op het verzoek om in een gesprek toelichting op het conceptbesluit te verstrekken reageerde de afdeling Vergunningen en Subsidies van de Provincie Limburg dat eventuele vragen schriftelijk gesteld dienden te worden. Dit draagt niet bij aan duidelijke en goed onderbouwde besluitvorming. Het ontwerpbesluit rept van een herzien plan van aanpak dat Componenta op 15 april 2011 heeft ingediend. Aan de inhoud van dat plan wordt in het conceptbesluit evenwel geen enkele aandacht besteed. Het ontwerpbesluit gaat niet verder dan dat Gedeputeerde Staten van mening zijn dat één van de door Componenta voorgestelde maatregelen wellicht voldoende is om te komen tot een lagere geuremissie. De onderbouwing daarvan en een opsomming van de maatregelen ontbreken. Het definitieve besluit dient derhalve duidelijker te worden geformuleerd, beter te worden uitgelegd en onderbouwd.

b. Praktische werking onduidelijk en onvoldoende

In het ontwerpbesluit is op pagina 8 het volgende vermeld:

"Naar onze mening is de geurconcentratie gebaseerd op een 98-percentielwaarde behorende bij een hedonische waarde van -1 een acceptabel hinderniveau voor woningen en andere geurgevoelige objecten in de woon- en leefomgeving. Uit het onderzoek is gebleken dat dit overeenkomt met een geurconcentratie van $2,8 \text{ ge/m}^3$. Uitgaande van een vaste verhouding van $1 \text{ oue/m}^3 = 2 \text{ ge/m}^3$ komt dit overeen met een norm van $1,4 \text{ oue/m}^3$. Deze waarde is dan ook als zodanig opgenomen in de aan dit besluit gehechte voorschriften." Opgemerkt wordt dat u ten eerste enkel uw eigen mening weergeeft, zonder deze nader wordt onderbouwd. Ten tweede blijkt niet dat de door u gehanteerde norm van $1,4 \text{ oue/m}^3$ ook de facto en de iure een norm is, die de geur tot een minimumniveau c.q. acceptabel niveau brengt. Ik bestrijd dat de gewijzigde voorschriften zullen leiden tot het terugbrengen van de overlast tot een aanvaardbaar niveau. Het ontwerpbesluit toont dat in ieder geval niet aan. Het ontwerpbesluit is dan ook niet van dien aard dat de nadelige gevolgen voor het milieu in voldoende mate worden voorkomen of beperkt.

c. Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid

Vooralsnog blijft onduidelijk welke concrete maatregelen vergunninghoudster dient te nemen om aan de scherpere norm te kunnen voldoen. Nu die maatregelen niet bekend zijn, kan ook niet worden beoordeeld of aan de nieuwe norm kan worden voldaan. Daarmee zijn de uitvoerbaarheid en

handhaafbaarheid van de desbetreffende voorschriften niet als een gegeven te beschouwen, wat strijd oplevert met het rechtszekerheidsbeginsel.

d. Uitgestelde werking

Verder is vermeld dat de huidige geuremissie met een factor 4 dient te worden gereduceerd om de geurhinder tot een acceptabel niveau te brengen. Om zulks te bewerkstelligen wordt vergunninghoudster een termijn gegund tot uiterlijk 31 december 2012. Ik merk hierover op dat deze termijn te lang is. In het ontwerpbesluit is eerder aangegeven dat vergunninghoudster naar aanleiding van het onderzoek van PRA Odournet reeds heeft bekeken welke maatregelen kunnen worden getroffen om de geurhinder te beperken. In juli 2008 heeft een beoordeling plaatsgehad van het plan van aanpak van vergunninghoudster. In september 2010 hebt u met vergunninghoudster overlegd en op 15 april 2011 heeft vergunninghoudster een nieuw plan van aanpak aan u voorgelegd. Dit alles toont aan dat het nagaan van de mogelijkheden reeds uitvoerig is onderzocht. Nu gaat het erom dat de geurhinder zo spoedig als mogelijk is ook feitelijk wordt teruggedrongen. Mij komt het voor dat een termijn tot uiterlijk 31 juni 2012 voldoende is om aan de nieuwe norm te (kunnen) voldoen. De feitelijke geuremissie is reeds sedert jaren aanzienlijk te hoog en bekend bij zowel de Provincie als bij Componenta. Het nu alsnog bieden van een termijn van meer dan een jaar aan Componenta om aan de onaanvaardbare gevolgen voor het milieu een einde te maken staat niet in verhouding tot de ernst van de overlast.

e. Conclusie

Gezien het voorgaande kan worden geconcludeerd dat het te prijzen is dat u de intenties hebt om de geuroverlast tot een acceptabel niveau te beperken. Echter, onzeker is of die intenties ook kunnen worden waargemaakt. Langs deze weg vraag ik u dan ook om die onzekerheid weg te nemen en in concreto met spoed de maatregelen voor te schrijven, die zeker ervoor zullen zorgen dat het gewenste resultaat ook wordt bereikt. Deze zienswijze wordt ingediend onder het uitdrukkelijke voorbehoud van nadere toelichting en invulling.

Over deze zienswijzen merken wij het volgende op:

Ten aanzien van de onder a ingebrachte zienswijzen.

In 2007 heeft ons college samen met de VROM-Inspectie Zuid een geuronderzoek laten uitvoeren door PRA Odournet. Aanleiding voor dit onderzoek was het gegeven dat uit metingen geen overschrijding kon worden geconstateerd van de in de vergunning opgenomen geurnorm, maar er toch sprake was van een aanhoudend klachtenpatroon. De conclusie van dit geuronderzoek was dat de geuremissie van de inrichting met een factor 4 omlaag zou moeten om te komen tot een acceptabel geurhinderniveau. Ons college is sinds 2007 met vergunninghoudster in overleg om te komen tot een maatregelenpakket dat de gewenste geurreductie oplevert. Door vergunninghoudster is tweemaal een plan van aanpak bij ons college ingediend, in 2008 en 2011, waarin maatregelen zijn uitgewerkt die de geuremissie met een factor 4 omlaag brengen. Het plan van 2008 betrof de realisatie van een centrale, 100 meter hoge, schoorsteen; gaandeweg de uitwerking van deze maatregel heeft Componenta in het laatste kwartaal van 2010 laten weten dat zij die 100 meter hoge schoorsteen niet meer zien als de meest (kosten)effectieve oplossing maar in te zetten op een andere (nieuwe) maatregel, zijnde een geurneutraliserende techniek. Daarop hebben wij Componenta per brief, gedateerd 31 januari 2011, verzocht een nieuw plan van aanpak op te stellen voor de implementatie voor die geurneutraliserende maatregel. In die brief is gevraagd om in dat plan aan te geven de te nemen technische maatregelen, het effect op de geurimmissieconcentratie, de financiële consequenties en een tijdpad voor realisatie. In een brief van 23 maart 2011 hebben wij, mede naar aanleiding van overleg over dat plan van aanpak, medegedeeld dat

wij het plan verwachten vóór 15 april 2011 met daarin minimaal een kostenindicatie en voor de zomer een definitief kostenoverzicht. Ons college erkent dat het plan van april 2011 weliswaar nog niet geheel is uitgewerkt maar wel voldoende zicht biedt op de gewenste geurreductie. Om deze reden heeft ons college het in eerste instantie redelijk geacht een termijn te geven tot 1 januari 2012 om dit plan verder uit te werken, waarbij ons college heeft geoordeeld dat een termijn van 11 maanden een alleszins redelijke termijn is voor een uitgewerkt plan van aanpak. Wij zijn echter van mening dat er op dit moment voldoende duidelijkheid bestaat over de mogelijke maatregelen welke nodig zijn om de geuremissie te beperken; het feit dat er nog niet voldoende zicht is op de financiële consequenties van de te treffen maatregelen is naar mening van ons college geen reden om besluitvorming omtrent aanpassing van de norm uit te stellen. Daarnaast vindt ons college dat het met behulp van een brief vragen om een aanvullend plan van aanpak, zoals vergunninghoudster stelt, geen enkele rechtszekerheid biedt, noch voor het bevoegd gezag, noch voor de omwonenden. Immers bij het niet nakomen van in een brief opgenomen afspraken staan hier geen sanctiemiddelen tegenover. Bovendien was dat al 2 keer in een brief vastgelegd.

Ten aanzien van de termijn waarop het uitgewerkte plan van aanpak klaar dient te zijn stelt Componenta dat zij weliswaar alles op alles zet om de termijn van 31 december 2011 te halen, echter, dat zij niet uitsluit dat afronding eerst in het eerste kwartaal 2012 zal plaatsvinden. De uiteindelijke datum waarop de maatregelen gerealiseerd moeten zijn is natuurlijk van belang voor de omgeving (en niet het plan van aanpak). Derhalve zijn wij bereid de termijn voor het uiteindelijke plan van aanpak op te rekken tot 31 maart 2012. Gezien het klachtenpatroon, de lange periode die verstreken is nadat het geuronderzoek in 2007 is afgerond en het zicht dat wij hebben op de mogelijkheden tot het beperken van de geuremissie, ziet ons college geen aanleiding de termijn voor realisatie van de maatregelen verder op te schorten. Vergunninghoudster heeft de einddatum van 31-12-2012 ook (herhaaldelijk) gecommuniceerd, zowel naar bevoegd gezag alsook naar de omwonenden. Derhalve ziet ons college geen aanleiding om de datum van 31-12-2011 voor realisatie van de maatregelen verder op te schuiven. Wel hebben we de mogelijkheid opgenomen om deze termijn eenmalig te verlengen, indien mocht blijken dat voor het realiseren van de maatregelen aanvullende Wabo-toestemmingen nodig blijken te zijn. Dit om te voorkomen dat door het doorlopen van aanvullende procedures de termijn uit dit besluit niet zou worden gehaald.

Ten aanzien van het rekening houden met een teruglopend klachtenpatroon merken wij enkel op dat in 2007, n.a.v. het door PRA Odournet uitgevoerde geuronderzoek, is vastgesteld dat er sprake is van een onacceptabele geursituatie waarvoor een oplossing moet komen en dat er nog steeds sprake is van een substantieel aantal geurklachten, gemiddeld ruim 100 klachten per jaar.

In het besluit is onder voorschrift E.1 de gewijzigde geurnormering opgenomen. De in dit voorschrift opgenomen norm geldt pas vanaf een afstand van 100 meter van enig tot de inrichting behorende emissiebron. Dit omdat de gebruikte rekenmodellen onvoldoende nauwkeurigheid hebben voor afstanden kleiner dan 100 meter. Het voorschrift stelt dat aan de norm van $1,4 \text{ ou}_\text{E}/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde van de uurgemiddelde waarden op jaarbasis moet worden voldaan ter plaatse van woningen (niet zijnde bedrijfswoningen). Het voorschrift legt dus niet vast dat deze norm geldt op een afstand van 100 meter van enig tot de inrichting behorende emissiebron. Nu de ligging van de woonbebouwing t.o.v. Componenta niet anders is dan ten tijde van het verlenen van de revisievergunning in december 2004, is vanuit deze optiek geen strengere norm opgelegd.

Dat onder voorschrift E.2 een kortere analysetijd is vastgelegd tussen monstername en analyse van de geurmonsters volgt uit de conclusies van het geuronderzoek uit 2007. Uit Duits onderzoek en uit dit onderzoek is gebleken dat ijzergieterijgeuren zijn te klassificeren als bederfelijk. Uit het Duits onderzoek blijkt dat na 25 uur de geuremissie met circa 60% is afgenomen. Derhalve is het zo snel mogelijk analyseren van ijzergieterijgeur nodig om te zorgen dat een juiste geuremissie wordt gemeten. Dit is één van de verklaringen geweest voor de discrepantie tussen de gemeten geuremissie en het klachtenpatroon. Het loslaten van een kortere tijdsduur voor de analyse kan dan ook niet aan de orde zijn.

Ten aanzien van voorschrift E.3 overweegt ons college als volgt. Met onderhavig besluit wordt/is een acceptabele geurhindersituatie rondom de inrichting vastgelegd en wordt/is afdwingbaar dat (met de uiteindelijk gekozen maatregelen) de inrichting zal voldoen aan de nieuwe geurnorm. Indien niet aan de norm wordt voldaan zal via het spoor van handhaving naleving kunnen worden afgedwongen. Derhalve hebben wij voorschrift E.3 verwijderd.

Wij gaan er van uit dat met het besluit proceskosten bestuurlijke voorprocedures de Wet bestuurlijke proceskosten wordt bedoeld. Deze wet zegt echter niets over vergoeding van kosten bij het indienen van zienswijzen.

Ten aanzien van de onder b en c ingebrachte zienswijzen

De Wet inzake de luchtverontreiniging van 26 november 1970 (Wlv of Wet LUVU) beoogt het voorkomen of beperken van luchtverontreiniging ter bescherming van mensen, dieren, planten en goederen. Bij inwerkingtreding van de Wet milieubeheer (Wm) op 1 maart 1993 is het merendeel van de bepalingen uit deze Wet overgeheveld naar de Wet milieubeheer. Bij in werking treden van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) is het toestemmingstelsel van de Wm overgegaan naar de Wabo. Bij vergunningverlening dient getoetst te worden aan de op dat moment geldende Wet- en regelgeving. Van toetsing aan de Wlv kan dan ook in dit besluit geen sprake meer zijn.

Zoals al is gezegd heeft ons college in 2007, samen met de VROM-Inspectie Zuid een aanvullend onderzoek door PRA Odournet laten uitvoeren naar de geursituatie rondom het bedrijf Componenta. Uit dit geuronderzoek is gebleken dat een norm van $2,8 \text{ ge/m}^3$ ($1,4 \text{ ou/m}^3$) als 98 percentiel afdoende is om (ernstige) hinder door geur te voorkomen. Ook is uit dit onderzoek gebleken dat, om aan deze norm te kunnen voldoen, een geurreductie met een factor 4 nodig is. De stelling dat de in dit besluit opgenomen geurnorm en de hierbij behorende reductiefactor nattevingerwerk is, is niet verder onderbouwd en naar ons college, gezien het voorgaand gestelde ook niet juist. De norm is gebaseerd op gedegen onderzoek en is opgesteld conform hetgeen in Nederland gebruikelijk is met betrekking tot geurnormering met de kanttekening dat analyse van de geurmonsters in deze situatie zo snel mogelijk moet plaatsvinden in verband met de "bederfelijkheid" van de geur.

Onderhavig besluit ziet toe op het aanpassen van de geurnorm van de vigerende vergunning van 14 december 2004. Emissies van koolwaterstoffen zijn in deze vergunning gereguleerd en getoetst aan de hiervoor geldende wet- en regelgeving. Uit deze toetsing blijkt dat deze emissies voldoen aan de hiervoor geldende regels. Ons college ziet geen aanleiding om wijzigingen aan te brengen in de emissies van koolwaterstoffen.

De oplossingen voor geur zijn in een tweetal plannen van aanpak nader beschouwd. Hieruit is gebleken dat naverbranding geen reële optie is. Bovendien ziet dit besluit niet toe op het voorschrijven van maatregelen, maar op het vaststellen van een nieuwe norm.

Ten aanzien van de gezondheidsaspecten merken wij nog op dat hiernaar onderzoek is gedaan door de provincie in samenwerking met de GGD-Zuid Limburg. Uit dit onderzoek is geconcludeerd dat er geen sprake is van direct risico voor de volksgezondheid. Wel kan er sprake zijn van indirecte risico's als gevolg van hinder.

In de procedure om te komen tot een revisievergunning in 2004 kende destijds de mogelijkheid tot het indienen van zienswijzen en beroep. Van deze mogelijkheid is geen gebruik gemaakt.

Ten aanzien van de onder d t/m p ingebrachte zienswijzen

Zoals is aangegeven t.a.v. de zienswijzen onder b en c, beoogt dit besluit een nieuwe geurnorm op te leggen aan Componenta, nu er voldoende zicht is op maatregelen om de geuremissie t.g.v de inrichting verder te beperken. In het kader van het communicatietraject met de omgeving over de geursituatie rondom Componenta zijn vertegenwoordigers van de omwonenden en de omliggende bedrijven (de zogenaamde klankbordgroep) mondeling over het genomen ontwerpbesluit geïnformeerd door middel van een bijeenkomst. De door Componenta ingediende plannen van aanpak zijn eveneens aan deze klankbordgroep ter beschikking gesteld. De besluitvormingsprocedure is uitgevoerd overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.15 van de Wabo. In deze procedure is overigens niet voorzien in dergelijk toelichtende gesprekken.

De in het besluit opgenomen norm volgt uit het geuronderzoek dat door PRA Odournet in 2007 is uitgevoerd. Zoals ook in het besluit is aangegeven volgt uit dit onderzoek dat een norm van $2,8 \text{ ge/m}^3$ ($1,4 \text{ ou/m}^3$) als 98 percentiel afdoende is om (ernstige) hinder door geur te voorkomen. De stelling dat deze norm niet afdoende zou zijn om de geuroverlast terug te brengen tot een aanvaardbaar niveau wordt niet nader onderbouwd. Nu ons college de nieuwe norm heeft gebaseerd op een uitgebreid geuronderzoek, treft de opmerking dat er geen sprake is van een juiste norm, zonder enige nadere onderbouwing van deze stelling, geen doel.

Dit besluit ziet niet toe op de uiteindelijk te nemen maatregelen, maar beoogt enkel en alleen de vigerende vergunning van 14 december 2004 voor wat betreft het aspect geur verder aan te scherpen. Controle op uitvoerbaarheid van de door Componenta gekozen maatregelen en handhaving van de gewijzigde voorschriften is een zaak van het bevoegd gezag en niet van derde belanghebbenden.

Ten aanzien van de aan Componenta vergunde termijn om de maatregelen te realiseren merken wij als volgt op. Om aan de nieuwe norm te voldoen dient Componenta ten eerste te weten welke maatregelen zij gaat nemen om de geuremissie verder te beperken. Zoals in de zienswijze wordt aangegeven is er inmiddels duidelijkheid over mogelijke maatregelen. Echter, deze maatregelen dienen ook door vergunninghoudster geëngineerd en geïmplementeerd te worden. Voor deze trajecten is ook tijd nodig. Een periode van 6 maanden voor de uiteindelijke realisatie van de maatregelen acht ons college, gezien de mate van werkzaamheden welke moeten worden verricht niet als realistisch.

Ten opzichte van de ontwerpvergunning zijn de volgende wijzigingen aangebracht:

Voorschrift E.1 is als volgt gewijzigd:

E.1 Geurnormering

Vanaf 31-12-2012 mag de geurconcentratie, als gevolg van het in werking zijn van de inrichting, ter plaatse van woningen (niet zijnde bedrijfswoningen) op meer dan 100 meter afstand van enig tot de inrichting behorende emissiebron niet meer bedragen dan $1,4 \text{ oue/m}^3$ (20°C, vochtig) als 98-percentielwaarde van de uurgemiddelde waarden op jaarbasis. Vergunninghoudster dient uiterlijk 31-3-2012 aan het bevoegd gezag een plan van aanpak te overleggen waarin ten minste is aangegeven:

- De geurreducerende maatregelen (inclusief procesgeïntegreerde) die door vergunninghoudster genomen zullen worden teneinde deze immissieconcentraties te realiseren;
- Het verwachte effect van elke te nemen maatregel op de geurimmissieconcentratie;
- De fasering van realisatie van de maatregelen;
- Vergunninghoudster dient het voorgelegde plan van aanpak uiterlijk 31-12-2012 te hebben uitgevoerd.

Indien voor de realisatie van de bovengenoemde geurreducerende maatregelen aanvullende toestemmingen nodig zijn op basis van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, mag deze termijn van 31-12-2012 eenmalig worden verlengd met maximaal 6 maanden tot 31-6-2013.

Voorschrift E.3 is verwijderd.

3. Toetsingskader en overwegingen

Overeenkomstig artikel 2.31 Wabo kan het bevoegd gezag voorschriften die aan een omgevingsvergunning zijn verbonden wijzigen. De omstandigheden waaronder dit moet of kan gebeuren zijn eveneens vermeld in dit artikel. In dit geval is er sprake van een omstandigheid als bedoeld in artikel 2.31, eerste lid, onderdeel b, Wabo, zulks in relatie met artikel 2.30 Wabo.

3.1. Toetsingskader

Gebiedsomschrijving

De inrichting van Componenta is gelegen aan de Koumen 2 te Heerlen op het industrieterrein de Koumen. In de directe omgeving van de inrichting liggen op het industrieterrein alleen enkele verspreid liggende bedrijfswoningen. Rondom de inrichting bevinden zich meerdere woonwijken. De maatgevende aaneengesloten woonbebouwing van de gemeente Heerlen is gelegen ten westen op ca. 300 meter afstand (Nieuwe Lotbroek) en ten noord-oosten op ca. 600 meter afstand (Rennemig).

Geuronderzoek

De verplaatsing van de furaangietlijn van de ijzergieterij Componenta in Belfeld naar Hoensbroek is vergunningtechnisch geregeld in de nieuwe revisievergunning welke in december 2004 is verleend. Voor de aanvraag van en als verplichting vanuit deze vergunning is veel geuronderzoek gedaan en zijn veel geurmaatregelen doorgevoerd. Op basis van statistische (reken)modellen zou de geurhinder daardoor moeten zijn verminderd. In de praktijk bleek het klachtenpatroon echter te blijven stijgen. Dit resulteerde in 440 geurklachten in 2005.

Naar aanleiding van het aanhoudende klachtenpatroon en gezien het feit dat een aantal omwonenden zich tot de Vrom-Inspectie Zuid had gewend, is een gezamenlijk aanvullend geuronderzoek opgestart door de provincie Limburg en de Vrom-Inspectie Zuid. Met het aanvullende onderzoek moest de geurhindersituatie rondom Componenta nader in beeld worden gebracht. De doelstelling van het nieuwe onderzoek was tweeledig. Enerzijds het bepalen van de oorzaak van de inconsistentie tussen resultaten van eerdere geuronderzoeken en de geurhindersituatie, anderzijds het in beeld brengen van de oplossingen om de geurhinder in de omgeving te beperken. Om bovenstaande vragen te kunnen beantwoorden zijn verschillende soorten metingen uitgevoerd, waaronder bronmetingen en veldmetingen. De veldwerkzaamheden van het onderzoek zijn in april 2007 begonnen en in juli 2007 afgerond. Het onderzoek is uitgevoerd door PRA Odournet. De resultaten van het Odournet-onderzoek zijn weergegeven in de rapportage van oktober 2007.

Op basis van de resultaten van het onderzoek konden meerdere oorzaken voor de inconsistentie tussen eerdere geuronderzoeken en de geurhindersituatie in de omgeving worden achterhaald:

- De geuremissie is in werkelijkheid hoger dan middels eerdere geurmetingen is bepaald. Ten eerste is uit het huidige onderzoek gebleken dat de geurconcentratie van de genomen luchtmonsters afneemt in de periode tussen monsternamen en analyse. Als gevolg hiervan is in eerdere geuronderzoeken niet

de werkelijke geuremissie bepaald. In afwijking van de in Nederland gebruikelijke praktijk van geurmetingen en geuranalyse (Document Meten en Rekenen Geur) heeft tijdens het Odournet-onderzoek de geuranalyse binnen enkele uren na de monsternamingsplaats gevonden, waardoor een veel beter inzicht in de werkelijke geuremissie is verkregen. Ten tweede is uit koolwaterstof(KWS)-metingen gebleken dat de KWS-emissie, en dus ook de geuremissie, bij sommige bronnen sterk variabel is. Hierdoor geeft een geurmeting van anderhalf uur slechts een beperkt beeld van de situatie. In het Odournet-onderzoek is op basis van de KWS-metingen over een langere periode een schatting gemaakt van de geuremissie op verschillende momenten van de dag en de week.

- De eerder uitgevoerde verspreidingsberekeningen geven de werkelijke situatie niet goed weer. Ten eerste vindt de geuremissie over een langere periode plaats dan in eerdere berekeningen is aangenomen. Alhoewel gedurende de nacht, van 23:00 tot 7:00 uur, geen nieuwe gietstukken worden gemaakt, liggen bij de furaan-lijn wel stukken af te koelen. De afzuigingen van de BMD 1 en BMD 2 van de furaan-lijn staan daarom ook 's nachts aan. Voor de cupoloven geldt eveneens dat deze 's nachts, alhoewel niet op volle activiteit, wel aan blijft. Alhoewel de geuremissie via deze emissiepunten 's nachts lager zal zijn dan overdag, vindt er in deze periode alsnog relevante geuremissie plaats. Ten tweede is in eerdere onderzoeken bij alle bronnen warmte-inhoud meegenomen in de berekeningen, terwijl alleen de cupoloven en de calciumcarbidooven een relevante warmte-inhoud hebben. Hierdoor is in eerdere onderzoeken bij veel bronnen de pluimstijging overschat en daardoor de geurimmissie onderschat.
- De hinderlijkheid van de geur van Componenta wordt bij lagere concentraties onaangenaam gevonden. In eerdere onderzoeken is de onaangenaamheid van de geur alleen in het laboratorium bepaald. In het huidige onderzoek is dit tevens in het veld gedaan. Hieruit blijkt dat zodra de geur herkenbaar is, deze ook vrijwel direct hinderlijk wordt gevonden. Er wordt vanuit gegaan dat hinder begint op te treden bij een hedonische waarde van $H = -1$, welke wordt bereikt bij een uurgemiddelde geurimmissieconcentratie van $2,8 \text{ ge/m}^3$. Daarnaast blijkt uit het kleine verschil tussen de $H = -1$ waarde ($2,8 \text{ ge/m}^3$) en $H = -2$ waarde ($3,5 \text{ ge/m}^3$) dat bij een relatief kleine toename van de geurconcentratie, de onaangenaamheid van de geur meteen sterk toeneemt.

In het Odournet geuronderzoek is met alle bovengenoemde factoren rekening gehouden en op die manier de werkelijke geurhindersituatie in de omgeving van Componenta bepaald. Gebleken is dat een geurconcentratie van 12 ge/m^3 als 98-percentielwaarde net niet wordt bereikt in de woonwijken Rennemig en Nieuw-Lotbroek. Op basis hiervan is geconcludeerd dat de huidige geurimmissie met ruim een factor 4 dient te worden gereduceerd om de geurhinder tot een acceptabel niveau terug te brengen. Om dit te bereiken dienen zeer uitgebreide immissiebeperkende maatregelen te worden getroffen.

Maatregelen

In het door PRA uitgevoerde onderzoek is door middel van een verkennend onderzoek nagegaan welke maatregelen er technisch gezien haalbaar zijn om de geurbelasting in de omgeving van Componenta te verbeteren. Als technisch toepasbare maatregel wordt genoemd een schoorsteen van ongeveer 100 meter. Indien zou worden gekozen voor reductie van de grootste bronnen door middel van nageschakelde technieken dient een zeer hoog verwijderingsrendement te worden behaald om een geurconcentratie van $2,8 \text{ ge/m}^3$ ter plaatse van aaneengesloten woonbebouwing te realiseren.

In aansluiting op het uitgevoerde onderzoek is aan Componenta verzocht om een plan van aanpak op te stellen om te komen tot verlaging van de geurimmissie van de inrichting met circa een factor 4. In het aangeboden plan van aanpak gaat de voorkeur van Componenta uit naar het scenario waarbij gekozen wordt voor een schoorsteen van circa 100 meter en een aantal brongerichte maatregelen.

Door PRA Odournet is in juli 2008 een evaluatie opgesteld van het door Componenta opgestelde plan van aanpak. Deze evaluatie geeft de volgende conclusies te zien:

- De door het bedrijf voorgestelde maatregelen leiden tot een geurbelasting van de omgeving die een factor 4 tot 5 lager is dan thans het geval is.
- De uitgevoerde analyse toont aan dat het voorstelde maatregelenpakket zeer robuust is. Het pakket leidt ertoe dat aan de immissiedoelstelling wordt voldaan ondanks de resterende onzekerheden met betrekking tot de emissies van de verschillende bronnen.
- Na de implementatie van het voorgestelde maatregelenpakket zullen vooral de lage bronnen verantwoordelijk zijn voor de resterende geurbelasting.

Uit de door het bedrijf aangevraagde offerte bleek dat de voorgestelde verhoging van het emissiepunt leidde tot veel hogere kosten dan aanvankelijk waren voorzien. Hierop heeft vergunninghoudster verder onderzoek ingezet naar mogelijkheden om de geuremissie te beperken. In september 2010 heeft overleg plaatsgevonden met Componenta over de definitieve planning om de 100 m hoge schoorsteen te realiseren. Componenta heeft in dat overleg aangegeven dat zij een aantal nieuwe ontwikkelingen verder wil beschouwen en dat zij proeven wil gaan uitvoeren met een geurneutraliserende olie. De resultaten van die proefnemingen in november 2010 laten een gemiddelde geurreductie zien van 50 tot 60%.

Het bedrijf heeft hierop op 15 april 2011 een herzien plan van aanpak ingediend waarin deze geurreducerende maatregel, het injecteren van geurneutraliserende olie verder is uitgewerkt voor de vijf grootste geurbronnen: de BMD1, de BMD2 en de Torit bij de furaan-lijn en de giet-koelbaan en de zandbereiding koeltrommel van de HWS-lijn.

Daarnaast zullen de brongerichte maatregelen, het inzetten van een nieuwe binder op de HWS-lijn en het inzetten van een nieuwe hars en activator op de furaan-lijn eveneens worden uitgevoerd. Om de vereiste reductie met een factor 4 te halen zullen de bestaande schoorstenen van de vijf grootste bronnen van de HWS- en furaanlijn volgens de berekeningen in beperkte mate verhoogd moeten worden.

3.2. Overwegingen

Op grond van het bovenstaande is ons college van oordeel dat de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu veroorzaakt verder kunnen worden beperkt. Daarom acht ons college het wenselijk om over te gaan tot aanscherpen van de vigerende vergunning.

Emissienormering

Op basis van de resultaten van het aanvullend Odournet-geuronderzoek is de werkelijke geurimmissie in de omgeving van Componenta bepaald. Hieruit is gebleken dat een geurconcentratie van 12 ge/m³ als 98-percentielwaarde net niet wordt bereikt in de woonwijken Rennemig en Nieuw-Lotbroek. Het aanvullende geuronderzoek heeft duidelijk gemaakt dat hinder begint op te treden indien de uurgemiddelde geurimmissieconcentratie een waarde van 2,8 ge/m³ overschrijdt. Daarnaast blijkt uit het

kleine verschil tussen de $H = -1$ waarde ($2,8 \text{ ge/m}^3$) en $H = -2$ waarde ($3,5 \text{ ge/m}^3$) dat bij een relatief kleine toename van de geurconcentratie, de onaangenaamheid van de geur meteen sterk toeneemt.

Naar onze mening is de geurconcentratie gebaseerd op een 98-percentielwaarde behorende bij een hedonische waarde van -1 een acceptabel hinderniveau voor woningen en andere geurgevoelige objecten in de woon- en leefomgeving. Uit het onderzoek is gebleken dat dit overeenkomt met een geurconcentratie van $2,8 \text{ ge/m}^3$. Uitgaande van een vaste verhouding van $1 \text{ oue/m}^3 = 2 \text{ ge/m}^3$ komt dit overeen met een norm van $1,4 \text{ oue/m}^3$. Deze waarde is dan ook als zodanig opgenomen in de aan dit besluit gehechte voorschriften.

Uit de diverse uitgevoerde vervolgonderzoeken is gebleken dat om aan bovenstaande emissienormering te kunnen voldoen, vergaande maatregelen getroffen dienen te worden door vergunninghoudster. De huidige geurimmissie dient met ruim een factor 4 dient te worden gereduceerd om de geurhinder tot een acceptabel niveau terug te brengen. Derhalve wordt aan vergunninghoudster tot 31-12-2012 de tijd gegeven om aan de nieuwe norm te voldoen. Zulks om voldoende tijd te hebben om de geurreducerende maatregelen te implementeren. Naar aanleiding van de zienswijzen is op deze termijn een voorbehoud gemaakt voor eenmalige verlenging met 6 maanden.

Maatregelen

Op 1 april 2008 heeft Componenta een plan van aanpak ingediend met daarin een voorstel van 8 scenario's welke alle leiden tot een geurreductie ten opzicht van de huidige situatie. De voorkeur van Componenta ging in dat plan uit naar het scenario waarbij gekozen wordt voor een schoorsteen van circa 100 meter en een aantal brongerichte maatregelen. De brongerichte maatregelen bestaan uit het invoeren van nieuwe hars en activator bij de furaan lijn en het invoeren van een nieuwe binder bij de HWS lijn.

Uit de door het bedrijf aangevraagde offerte bleek dat de voorgestelde verhoging van het emissiepunt gepaard ging met veel hogere kosten dan aanvankelijk voorzien. Hierop heeft vergunninghoudster verder onderzoek ingezet naar mogelijkheden om de geuremissie te beperken en heeft eind 2010 proeven uitgevoerd met een geurneutraliserende olie. De resultaten van de proefnemingen laten een gemiddelde geurreductie zien van 50 tot 60%.

Het bedrijf heeft hierop op 15 april 2011 een herzien plan van aanpak ingediend waarin deze geurreducerende maatregelen verder zijn uitgewerkt voor de vijf grootste geurbronnen. Daarnaast zullen eveneens de bovengenoemde brongerichte maatregelen worden toegepast. Volgens de onderzoeken dienen echter verdere maatregelen te worden getroffen om de vereiste reductie te realiseren. Mogelijke verdere maatregelen kunnen zijn een relatief geringe verhoging van de bestaande schoorstenen van de vijf geuremitterende bronnen van de furaan- en HWS-lijn.

Wij zijn van mening dat een van bovenstaande door Componenta aangeleverde maatregelscenario's voldoende zekerheid biedt om een lagere geuremissie te realiseren. De berekende geurbelasting welke resteert na het implementeren van een van deze maatregelen is naar mening van ons college aanvaardbaar. Derhalve leggen wij aan vergunninghoudster de verplichting op om voor 31-12-2011 aan ons een definitief plan van aanpak te overleggen waarin moet zijn aangegeven op welke wijze de vereiste reductie zal worden gerealiseerd. Naar aanleiding van de zienswijzen is deze termijn verlengd tot 31 -03-2012.

Metingen

Uit de uitgevoerde geurmetingen is gebleken dat het van groot belang is om de geurmonsters van Componenta direct na monstername te analyseren. De geurconcentratie van de geurmonsters blijkt namelijk in de loop van de tijd af te nemen. In het huidige onderzoek hebben de analyses van de geurmonsters dan ook zo spoedig mogelijk na monstername plaatsgevonden. Om toekomstige geurmetingen beter te kunnen vergelijken met de metingen welke in het kader van het aanvullende onderzoek zijn uitgevoerd, zijn aanvullende eisen betreffend geurmetingen aan vergunninghoudster opgelegd. Hierbij dient, in afwijking van het gestelde in het "Document Meten en Rekenen Geur" de tijd tussen monstername en analyse van de geurmonsters, zo kort mogelijk worden gehouden. Rekening houdend met praktische uitvoerbaarheid van de metingen en de afname van de geuremissie in de tijd, is de tijd tussen monstername en analyse gesteld op maximaal 6 uur.

Onderzoek

Gelet op het bovenstaande achten wij het niet zinvol om in de voorschriften een onderzoeksverplichting op te nemen. Wel is in de voorschriften de mogelijkheid opgenomen om bij een gevalideerd klachtenpatroon een onderzoeksverplichting op te leggen op grond waarvan - indien nodig - nadere voorschriften kunnen worden opgelegd. Naar aanleiding van de zienswijzen is E.3 vervallen.

Bijlage 1 Gewijzigde voorschriften

E.1 Geurnormering

Vanaf 31-12-2012 mag de geurconcentratie, als gevolg van het in werking zijn van de inrichting, ter plaatse van woningen (niet zijnde bedrijfswoningen) op meer dan 100 meter afstand van enig tot de inrichting behorende emissiebron niet meer bedragen dan $1,4 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ (20°C, vochtig) als 98-percentielwaarde van de uurgemiddelde waarden op jaarbasis. Vergunninghoudster dient uiterlijk 31-03-2012 aan het bevoegd gezag een plan van aanpak te overleggen waarin ten minste is aangegeven:

- De geurreducerende maatregelen (inclusief procesgeïntegreerde) die door vergunninghoudster genomen zullen worden teneinde deze immissieconcentraties te realiseren;
- Het verwachte effect van elke te nemen maatregel op de geurimmissieconcentratie;
- De fasering van realisatie van de maatregelen;
- Vergunninghoudster dient het voorgelegde plan van aanpak uiterlijk 31-12-2012 te hebben uitgevoerd.

Indien voor de realisatie van de bovengenoemde geurreducerende maatregelen aanvullende toestemmingen nodig zijn op basis van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, kan vergunninghoudster verzoeken de einddatum van 31 december 2012 eenmalig te verlengen met de duur van die procedure.

E.2 Metingen

Uiterlijk 6 maanden na realisatie en ingebruikname van de onder E.1 genoemde maatregelen dient door middel van metingen te worden aangetoond dat wordt voldaan aan de geurnorm uit voorschrift E.1. Geuronderzoek en de berekening van geurimmissieconcentraties moeten ten minste voldoen aan het "Document Meten en Rekenen Geur", nr. 115 van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Hierbij dient, in afwijking van het gestelde in het "Document Meten en Rekenen Geur" de tijd tussen monsternamen en analyse van de geurmonsters, zo kort mogelijk worden gehouden (maximaal 6 uur tussen monsternamen en analyse). Voorafgaande aan het onderzoek moet vergunninghoudster een hiertoe strekkend onderzoeksvoorstel ter goedkeuring aan Gedeputeerde Staten voorleggen. De verspreiding van de geur dient te worden berekend met behulp van de laatste softwareversie van het Nieuw Nationaal Model en de laatst bekende vijf meteorologische jaren.

Bijlage 1 Gewijzigde voorschriften

E.1 Geurnormering

Vanaf 31-12-2012 mag de geurconcentratie, als gevolg van het in werking zijn van de inrichting, ter plaatse van woningen (niet zijnde bedrijfswoningen) op meer dan 100 meter afstand van enig tot de inrichting behorende emissiebron niet meer bedragen dan $1,4 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ (20°C, vochtig) als 98-percentielwaarde van de uurgemiddelde waarden op jaarbasis. Vergunninghoudster dient uiterlijk 31-03-2012 aan het bevoegd gezag een plan van aanpak te overleggen waarin ten minste is aangegeven:

- De geurreducerende maatregelen (inclusief procesgeïntegreerde) die door vergunninghoudster genomen zullen worden teneinde deze immissieconcentraties te realiseren;
- Het verwachte effect van elke te nemen maatregel op de geurimmissieconcentratie;
- De fasering van realisatie van de maatregelen;
- Vergunninghoudster dient het voorgelegde plan van aanpak uiterlijk 31-12-2012 te hebben uitgevoerd.

Indien voor de realisatie van de bovengenoemde geurreducerende maatregelen aanvullende toestemmingen nodig zijn op basis van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, kan vergunninghoudster verzoeken de einddatum van 31 december 2012 eenmalig te verlengen met de duur van die procedure.

E.2 Metingen

Uiterlijk 6 maanden na realisatie en ingebruikname van de onder E.1 genoemde maatregelen dient door middel van metingen te worden aangetoond dat wordt voldaan aan de geurnorm uit voorschrift E.1. Geuronderzoek en de berekening van geurimmissieconcentraties moeten ten minste voldoen aan het "Document Meten en Rekenen Geur", nr. 115 van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Hierbij dient, in afwijking van het gestelde in het "Document Meten en Rekenen Geur" de tijd tussen monsternamen en analyse van de geurmonsters, zo kort mogelijk worden gehouden (maximaal 6 uur tussen monsternamen en analyse). Voorafgaande aan het onderzoek moet vergunninghoudster een hiertoe strekkend onderzoeksvoorstel ter goedkeuring aan Gedeputeerde Staten voorleggen. De verspreiding van de geur dient te worden berekend met behulp van de laatste softwareversie van het Nieuw Nationaal Model en de laatst bekende vijf meteojaren.